

Міністерство освіти і науки України
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АВТОМОБІЛЬНО-
ДОРОЖНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

(м. Харків, Україна)

ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ МИКОЛАСА РОМЕРИСА

(м. Вільнюс, Литва)

АКАДЕМІЧНЕ ТОВАРИСТВО МІХАЛА БАЛУДЯНСЬКОГО

(м. Кошице, Словаччина)

ЛОДЗІНСЬКИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

(м. Лодзь, Польща)

МАТЕРІАЛИ

ХІІ Міжнародної науково-практичної конференції
**«ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
ПІДПРИЄМНИЦТВА»**

30 листопада 2018 р.

Харків
2018

У збірнику представлено матеріали XII Міжнародної науково-практичної конференції «Проблеми та перспективи розвитку підприємництва».

Матеріали подано у авторській редакції. Редакційна колегія може не поділяти думок авторів. За достовірність даних відповідальність несуть автори.

Матеріали призначено для користування широкого кола зацікавлених осіб – науковцями, викладачами закладів вищої освіти, працівниками органів державної влади, підприємцями, здобувачами вищої освіти тощо.

Друкується за рішенням Ради факультету управління та бізнесу ХНАДУ
протокол № 4 від 26 листопада 2018 р.

Редакційна колегія:

Голова:

Туренко А.М. – ректор ХНАДУ, доктор технічних наук, професор, Заслужений діяч науки і техніки України

Заступники Голови

Богомолов В.О. – заступник ректора з наукової роботи ХНАДУ, доктор технічних наук, професор, Заслужений діяч науки і техніки України;

Дмитрієв І.А. – декан факультету управління та бізнесу ХНАДУ, доктор економічних наук, професор, Заслужений діяч науки і техніки України;

Іванілов О.С. – завідувач кафедри економіки і підприємництва ХНАДУ, доктор економічних наук, професор, Заслужений діяч науки і техніки України.

Члени оргкомітету:

Шинкаренко Володимир Григорович, д.е.н., професор, Заслужений діяч науки і техніки України, заступник завідувача кафедри управління та адміністрування ХНАДУ;

Криворучко Оксана Миколаївна, д.е.н., професор, завідувач кафедри управління та адміністрування ХНАДУ;

Маліков Володимир Васильович, д.н.держ.упр., професор, завідувач кафедри обліку, оподаткування та міжнародних економічних відносин ХНАДУ;

Ротомскіс Ірмантас, д.е.н., професор, заступник декана факультету економіки і управління фінансами Державного університету Миколаса Ромериса (Литва);

Вархола Міхал, д.пед.н., професор, академік Міжнародної академії педагогічних наук, президент Академічного товариства Міхала Балудянського (Словаччина);

Шевченко Інна Юріївна, к.е.н., доцент, заступник завідувача кафедри економіки і підприємництва ХНАДУ, *відповідальний секретар*;

Шершенюк Олена Миколаївна, к.е.н., доцент, заступник декана факультету управління та бізнесу ХНАДУ, *відповідальний секретар*.

Проблеми та перспективи розвитку підприємництва:
Матеріали XII Міжнародної науково-практичної конференції
(м. Харків, 30 листопада 2018 року). – Х.: ХНАДУ. – 2018. – 500 с.

© Колектив авторів,
2018

3. Лисенко Л.А. Оцінка ефективності інноваційної діяльності промислового підприємства : автореф. дис. ... канд. екон. наук : 08.00.04. / Л.А. Лисенко; Харків. Нац. екон. Ун-т. – Харків, 2010. – 16 с.

РЕАЛІ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИЙ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

*Лук'янова О.М., к.е.н., доцент
Український державний університет залізничного транспорту*

Посилення внутрішніх і зовнішніх загроз у соціально-економічній сфері, кризові перетворення, економічний спад в країні, втрата вітчизняними підприємствами частини ринків збуту значно ускладнюють умови їх господарювання. На сьогодні для більшості промислових підприємств країни постає питання виживання в умовах складних трансформацій економічної системи, що вимагають від українських підприємств відповідності високим вимогам сучасного глобального ринку: підвищення ефективності господарювання на якісно новій основі.

Як показує світовий досвід, подолання глибокої кризи та подальше зростання неможливі без інноваційно-інвестиційного розвитку промисловості країни.

Інноваційно-інвестиційна діяльність передбачає вкладання коштів у створення або вдосконалення нових конкурентоспроможних технологій, продуктів чи послуг, пошук організаційно-технічних рішень виробничого, адміністративного, комерційного характеру для покращення структури та якості виробничої і соціальної сфер. Інвестування коштів в інноваційні програми і проекти в Україні має забезпечити створення інноваційних продуктів, які є результатом науково-дослідних або дослідно-конструкторських розробок, у вигляді якісно нових технологічних процесів, виробничого обладнання, знань, елементів інфраструктури тощо. Без такого роду продуктів неможливо забезпечити стійке економічне зростання в системі глобалізованої економіки.

Важлива умова інноваційного розвитку – його належне фінансування. Законом України «Про інвестиційну діяльність» визначено, що інвестиційна діяльність здійснюється на основі: інвестування, здійснюваного громадянами, недержавними підприємствами, господарськими асоціаціями, спілками і товариствами, а також громадськими та релігійними організаціями, іншими юридичними особами, заснованими на колективній власності; державного інвестування, здійснюваного органами державної влади за рахунок коштів бюджетів, позабюджетних фондів і позичкових коштів, а також державними підприємствами та установами за рахунок власних і позичкових коштів; інвестування, здійснюваного органами місцевого самоврядування; іноземного інвестування, здійснюваного іноземними громадянами, юридичними особами й

державами; спільного інвестування, здійснюваного громадянами та юридичними особами України, іноземних держав [1].

Загострення політичної та посилення економічної нестабільності в країні, що в разі підсилені збройною агресією та окупацією територій, практично знищують вітчизняну економіку. Близько 25% промислового потенціалу країни призупинено, 10% – фізично зруйновано. Витрати на оборону складають близько 90 млрд грн (3,8 млрд доларів) [2].

В умовах певного технологічного відставання реального сектору фактором прискорення його розвитку є прямі іноземні інвестиції. Однак обсяг прямого іноземного інвестування в економіку України є незадовільним. Цей самий показник у розвинутих економічно та технологічно країнах світу кількість інноваційно-активних підприємств становить від 40% до 80% від їх загальної кількості, а для країн Європейського Союзу середнє значення інноваційної активності підприємств сягає 40-45% від їх загальної кількості [3].

Слід також зазначити, що за останні роки спостерігається тенденція щодо зменшення кількості впровадження нових технологічних процесів.

Переважне фінансування інноваційних процесів власними фінансовими ресурсами стримує інноваційний розвиток і збільшує відставання вітчизняних підприємств у впровадженні нововведень. Варто зауважити, що світовий досвід фінансування інноваційної діяльності свідчить про переважне використання саме позикових коштів з різних джерел.

Значною проблемою в напрямку активізації інноваційно-інвестиційних процесів в країні є відсутність налагоджених взаємозв'язків між владою, наукою та бізнесом, що значно ускладнює освоєння результатів науково-дослідних робіт та їх фінансування. Непослідовність державної інноваційної політики та недостатність фінансування значно обмежують можливості суб'єктів господарювання для їх інноваційно-інвестиційного розвитку. Дієві механізми поєднання та узгодження інтересів і зусиль учасників інноваційно-інвестиційних процесів забезпечать сталий розвиток економіки, заснованої на нових знаннях.

Важливим напрямком в стратегії втілення державної політики розвитку має стати законодавче стимулювання інноваційно-інвестиційної активності, формування сприятливого нормативно-правового середовища та інноваційно-інвестиційного клімату, реалізація механізмів стимулювання створення ефективної інноваційної інфраструктури, здатної забезпечити ефективне використання вітчизняного науково-технічного потенціалу та підвищення рівня конкурентоспроможності національної економіки.

Література:

1. Про інвестиційну діяльність : Закон України від 18.09.1991 № 1560-ХІІ (в редакції Закону від 09.11.2013, підстава 639-18) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>. – Заголовок з екрану.

2. З доповіді президента України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.unian.ua/politics/1053349-prezident-rozpoviv-pro-masshtabi-zbitkiv-u-sferi-promislovosti-i-vitrati-na-viynu.html>. – Заголовок з екрану.

3. Лесько О.Й. Проблеми інноваційно-інвестиційного розвитку промислових підприємств за сучасних умов / О.Й. Лесько, І.В. Причепка / Вісник Вінницького політехнічного інституту. – Вінниця. – 2016. – № 1. – С. 44-48.

СТАН ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

*Можайкіна Н.В., к.е.н., доцент,
Кудренко Д.О.*

*Харківський національний університет міського господарства
ім. О.М. Бекетова*

Підвищення конкурентоспроможності вітчизняної промисловості можливо тільки через розвиток інноваційної діяльності. Одним з головних напрямків розвитку і стимулювання інноваційної діяльності є створення інноваційної інфраструктури. Від наявності та стану цих ресурсів, від можливостей підприємств їх використовувати, залежить ефективність інноваційної діяльності, тому коротко розглянемо перераховані ресурси з точки зору можливих конкурентних переваг українських інноваційних підприємств.

Перш за все, науково-дослідна база дослідних організацій в основному застаріла. Окремі закупівлі сучасного наукового обладнання не можуть радикально змінити ситуацію, тому варто сподіватися на збереження за українськими підприємствами провідних позицій у наукових дослідженнях. Виробничі потужності промислових підприємств машинобудівного комплексу також в основному застаріли. Підприємствами здійснюється дуже мало закупівель сучасного обладнання, здатного забезпечити виробництво продукції високої складності. Таким чином, виробничу базу науково-технічного комплексу також навряд чи можна вважати конкурентною перевагою. Для забезпечення випуску сучасної продукції необхідно забезпечити підприємствам можливість доступу до сучасного обладнання і технологій. Особливо актуальна ця проблема для малих і середніх підприємств, які в силу слабких фінансових можливостей і невеликих обсягів виробництва не можуть придбати сучасне обладнання. У той же час саме малі інноваційні підприємства розглядаються як один з основних джерел інновацій для промисловості.

Наслідком такого становища речей в промисловості стала ситуація, коли фундаментальна наука створює продукт, який не може бути раціонально використаний підприємствами всередині країни. Замість цього часто відбувається передача перспективних науково-технічних результатів в промислово розвинені країни, де вже і здійснюється їх комерціалізація. Серйозним ресурсом є наукові розробки, що залишились від старих часів. Унікальні технології поки залишаються ресурсом, що підтримує окремі острівці